

Θέμα Γ-16. Οι νέοι στις μέρες μας εισβάλλουν με ορμητικό τρόπο στη ζωή. Ζητείται: α) θε τι τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας διαπιστώνετε ότι γίνονται αυτή η εισβολή. β) με ποιο τρόπο εξηγείται το φαινόμενο αυτό. γ) ποιά είναι τα εμπόδια που συναντά ένας νέος στη ζωή του.

Β. Θέση διαπιστωμένη από θέμα: Εισβολή των νέων και ορμητικότητα για τη ζωή.

Γ. Ουσία του περιεχομένου: Νέοι και κοινωνία: ορμητικός τρόπος εισβολής στη ζωή.

Δ. Περιορισμοί του θέματος: Ορμητική εισβολή των νέων στη ζωή. Συγκεκριμένα ερωτήματα: α) τομείς της εισβολής, β) αίτια του φαινομένου της εισβολής, γ) προβλήματα και εμπόδια στη ζωή του νέου.

Ε. Ανάλυση του θέματος με βάση τον προβληματισμό του: Α. οι τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας όπου εισβάλλουν ορμητικά οι νέοι: Γενικά: Οικονομικός, πολιτικός, κοινωνικός και ιδεολογικός. Ειδικά: οι νέοι διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους μέσα από χαρακτηριστικά βιολογικά, κοινωνικά και ψυχολογικά.

Β. Τα αίτια του φαινομένου αυτού: Η ιδεολογία των νέων, που είναι θεωρητικά προοδευτική, δημιουργεί αυτό το φαινόμενο που καθορίζεται από τα παρακάτω αίτια, που είναι ανάλογα και των τομέων εισβολής των νέων στη ζωή, καθώς επίσης και των χαρακτηριστικών που διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους. Αυτά είναι: δικαίωμα εργασίας, απασχόλησης, αποκατάστασης. Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλεγείν μετά από κάποια χρονική περίοδο. Συμμετοχή στα κοινά (νεολαίες κομμάτων και μαθητικές κοινότητες). Υποχρεώσεις και δικαιώματα στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο, όπου ο νέος ελέγχει και κρίνει τα πάντα. Η προοδευτικότητα των νέων δημιουργεί τάση αμφισβήτησης και άρνησης, ενώ ακόμα υπάρχει ο εγωϊσμός, η προβολή και η απόκτηση του κύρους και του γοήτρου, ο μιμητισμός, η τάση ολοκλήρωσης από ενωρίς κ.ά. Ειδικότερα: οικονομικά αίτια: ανεργία, πληθωρισμός, λάθος επαγγελματικός προσανατολισμός, κατανάλωση και οικονομικές κρίσεις. Πολιτικά: περιορισμός της έκφρασης, αφού πρέπει να μην υπάρχει σύγκρουση στη σχέση του ατόμου με το κράτος. Η αρχή της πλειοψηφίας και της μεοψηφίας κ.ά. Κοινωνικά: αλλοτρίωση του ατόμου (αποξένωση), σχέσεις απάνθρωπες, ένταση, άγχος, στρες, ελεύθερος χρόνος κ.ά. Ιδεολογικά: καταπίεση της προσωπικότητας, προπαγάνδα, διαφώτιση, διαφήμιση κ.ά. Γ. Εμπόδια και προβλήματα που συναντά ο νέος στη ζωή του:

α. Τα εμπόδια και προβλήματα είναι ανάλογα των τομέων εισβολής και των αιτίων που τους διέπουν (Βλέπε Α και Β). β. Η έλλειψη κοινωνικότητας ή η αμφισβήτηση της κοινωνίας αποτελεί ένα ακόμη γενικότερο εμπόδιο και πρόβλημα.

Δ. Προτάσεις: για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα χρειάζεται το άτομο να αποκτήσει την χαμένη του κοινωνικότητα. Τα μέτρα θα ξεκινούν από το ίδιο το άτομο και θα επεκτείνονται στην ευρύτερη κοινωνία και κράτος.

ΣΤ. Χρησιμοποίηση βοηθημάτων με προκατασκευασμένα πρότυπα: Νεότητα. Κοινωνία και νέοι. Προβλήματα των νέων.

Ζ. Κοινωνιολογικό πρόβλημα: Κοινωνικοποίηση και ενηλικίωση: προσαρμογή των νέων στην κοινωνική πραγματικότητα κατά τη φάση της ενηλικίωσης, δηλαδή την αποδέσμευση του νέου από το οικογενειακό περιβάλλον. Η ανομία και η κοινωνική απόκλιση των νέων. Ιδεολογία των νέων. Κουλτούρα των νέων.

Η. Βιβλιογραφία σελίδας: Ι. Κοινωνιολογία Γ. Λυκείου, ΟΕΔΒ. 2. Άρθρα και σχόλια του τύπου για τους νέους.

-- Απόσπασμα από την Κοινωνιολογία της Γ. Λυκείου, ΟΕΔΒ:

"...ιδιαιτέρα κρίσιμη για τη διαδικασία ένταξης του ατόμου στην κοινωνία, είναι η φάση της ενηλικίωσης. Είναι κρίσιμη, γιατί στη φάση αυτή το άτομο κάνει επιλογές ιδεολογικές, επιλογές μοιμιότερων συντρόφων, επαγγελματικές επιλογές κλπ. Ταυτόχρονα στη φάση αυτή ολοκληρώνεται η αποδέσμευση από το ιδιαίτερα προστατευτικό οικογενειακό περιβάλλον και η πρώτη συνάντησή του με τη συνολική κοινωνία... αυξάνει ο συντελεστής ανασφάλειας και αβεβαιότητας του ατόμου, ενώ παράλληλα γεννιούνται έντονα ερωτήματα και αμφισβητήσεις... η ομαλότητα των διαδικασιών κοινωνικής ένταξης ή, αντίστροφα, η προβληματικότητά τους, εξαρτώνται κατά κανόνα από την κοινωνικοποίηση του ατόμου... τα άτομα περνούν από μία περίοδο σχετικής ανευθυνότητας σε μία περίοδο ανάληψης ευρύτερων κοινωνικών ευθυνών... αν δεν έχουν αντιληφτεί ότι στη ζωή υπάρχουν και υποχρεώσεις, και όχι μόνο δικαιώματα, είναι φυσικό να έχουν προβλήματα προσαρμογής... απαιτείται να υπάρχει κοινωνική ευθύνη, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι μία προηγούμενη υπερπροστατευτική ή ανεύθυνη κοινωνικοποίηση αφήνει τα άτομα εκτεθειμένα, τα οδηγεί σε μία εχθρική αντιμετώπιση της κοινωνίας και σε φυγές όλων των κατηγοριών, παραδείγματα οι χίππυς παλαιότερα, οι χούλιγκανς σήμερα, που αμφισβητούν και εναντιώνονται στις καθιερωμένες κοινωνικές αξίες.--